



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1622/2025
16.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији су заједнички пуномоћници Александар Маринковић, адвокат из ..., Дејан Антељ и Милан Петровић, адвокати из ..., против туженог „Електропривреда Србије“ а.д. Београд, ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2084/24 од 13.11.2024. године, у седници одржаној 16.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2084/24 од 13.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2084/24 од 13.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2084/24 од 13.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3906/23 од 22.02.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиље АА да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број .. од 04.02.2025. године, закљученог између тужиље и привредног друштва „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог а.д. „Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2059, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације; одбијен тужбени захтев тужиље ББ да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број ... од 06.02.2015. године, закљученог између тужиље и привредног друштва „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог а.д. „Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1973, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације; одбијен тужбени захтев тужиље ВВ да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број ... од 04.02.2015. године, закљученог између тужиље и привредног друштва „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као

правног претходника туженог а.д. “Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1885, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације и одбијен тужбени захтев тужиоца ГГ да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број ... од 03.02.2015. године, закљученог између тужиоца и привредног друштва „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог а.д. “Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2067, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су позивом на члан 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је оцена законитости дела анекса уговора о раду закључених између парничних странака којима је одређен коефицијент за обрачун зарада тужилаца. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужилаца одбијен донета је на основу утврђеног чињеничног стања да су тужиоцима, у конкретном случају, коефицијенти послова утврђени у складу са општим актима послодавца - Одлуком о изменама и допунама Одлуке о систематизацији послова од 16.01.2015. године, након чега је дошло до промене елемената за утврђивање основне зараде Одлуком о изменама и допунама Одлуке о коефицијентима послова од 30.01.2015. године, чија законитост није оспорена пред Уставним судом. Тужиоци су понуде послодавца за закључење анекса, које имају основ у овим општим актима прихватили, па када су анекси уговора о раду закључени пре 07.02.2015. године када је ступио на снагу Посебни колективни уговор за Електропривреду Србије, нема места ретроактивној примени одредби тог Колективног уговора.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбама главе XXIX ЗПП прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

У парницама из радних односа, одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

Спор за утврђење ништавости одредбе анекса уговора о раду којим је предвиђена висина зараде јесте спор из радног односа, али није спор о заснивању, постојању или престанку радног односа да би се о дозвољености ревизије одлучивало применом члана 441. ЗПП, што значи да ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић